

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: DEN UNGE PIGE I SOMMERREGNEN

Citation: Claussen, Sophus: "DEN UNGE PIGE I SOMMERREGNEN", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik* :, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 128. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen11val-shoot-workid67249.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik :

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

DEN UNGE PIGE I SOMMERREGNEN

Det bliver Aften. Regnen
som tusind Kærtegn, vilter, lun,
tæt over Byen og Egnen
drysser sine Draabedun.
Jo mer det mørknes, falde
Draaberne tungt i Gadens Vand.
Alle smaa Byer og Gader om Land,
nu regner det vel i dem alle.

Og vist i mangen Gade
med aabne Vindver staar et Hus
og lytter med mørk Façade
til Vandets Klunk og Regnfalds-Brus.
Og ensom, som jeg, i Karmen
der hviler vel én og lær som jeg
ad de løsslupne Draabers forviltrede Leg -
med bankende Ungdom bag Barmen.

Jeg husker et Hus langt borte,
der bor den Yngling, som kaldte mig sin.
Var Lykkens Stunder kun korte,
vor Elskov var hed og var fin.
Vi leved i Sorgen, som under en Klippe,
og Dagene traf os i Regnfalds-Humør.
Men fandt jeg ham i Nat ved min Dør,
jeg skulde ham aldrig slippe. -

Da drog jeg ham til mig og vilde binde
en Nat af Ømhed omkring ham tæt,
den Gode! kyssende bort hvert Minde,
129 at for hinanden vi to har grædt.
Verden har alle Slags Nykker i Panden,
men Tiden er ude, før nogen véd,
og de, som én Gang har funden hinanden,
bør holde tilsammen og have Fred.